

ÄŽÄBLÄ®V ADVOKÄ•T

NedÄle, 24 leden 2016

Na práva jsem šla z trucu. Nevzali mÄ totička na psychologii, kde jsem se pÄmedvedla jako naivní pseudointelektuál s nutkáním radit celému svÄtu. Ukázalo se, Ä pro studium na právnické fakultÄ jsou to ale ideální parametry. Z trucu se velmi rychle stal skuteÄný zájem, zvlÄstÄ pÄhlédnu-li k hodinám Äímského práva v podání Prof. SKÄejpka, d kterého jsem se neprodlenÄ zamilovala.

Jako milovnice Äivého (kdysi jsem dokonce demonstrovala za právo slepic na podestýlku) mÄ zaujaly zejména pÄedmy s humanitární a lidskoprávní tematikou, kde jsem si pÄi pÄednáškách kreslila do sešitu znak míru, srdíÄka a další humanitární a lidskoprávní útvary. Léta studia a advokátní praxe mÄ pak sice naučila tlouct pÄstí do stolu v soudní síni, vypoÄádat společné jmÄní manželÄ a vymáhat smÄnky, ale moje odolnost vÄi rÄzným sbírkám a podnapilým osobám Äebrajícím peníze na fiktivní cestu vlakem je nadále mizerná. Odhlédnu-li od jednoho konfliktu s falešným Kašparem, který mi pÄedloni odmítal ukázat prÄkaz tÄí králÄ, hemÄí se to u mÄ doma charitativními pÄívÄsky, propiskami a pohledy a nÄkolikrát jsem se uÄ dobromyslnÄ vzdala honoráÄe, protoÄe mi bylo líto vlastního klienta. V posledních letech vykazuji pouze pomÄrnÄ slušnou odolnost pro JehovistÄm, kteÄí sídlí v mém bezprostÄedním sousedství, a s nimiÄ jsem tím pádem v pravidelném kontaktu. Asertivní vyjednávání o podstatÄ boha a potÄebnosti transfuzí se naprosto míjelo úÄinkem. OsvÄdÄilo se mi aÄ struÄnÄ pÄed jsem posedlá Äáblem. ZÄejmÄ právÄ on mi vnukl pÄed loÄskými Vánoci myšlenku, Äe je tÄeba potÄš vyÄerpanou babiÄku nÄjakým humanitárním dárkem. V metru jsem listovala Äasopisem, odkud na mÄ vykoukla vysmátá paní se smetákem jménem Oksana, která pod nápisem „Cizinky na úklid“ prohlášovala, Äe je pracovitá, levná a vyspí se všude. Náhle mnÄ osvítilo. Taková Oksana by mohla babiÄce umýt okna a podlahu, vyleštit parkety, pokecat u kafe a ještÄ by se královsky vyspala pod pravou duchnou. Nápad mi to pÄišel vskutku geniální. Barevné webové stránky se hemÄily veselými Ukrajinkami s mopem, rejÄákem a popisem, co která paní umí leštit, ale Oksana se smetákem byla jednoznaÄnÄ nejsympatiÄtÄjší. I napsala jsem agentuÄe e-mail a domáhala se dvoudenního vánoÄního poukazu na Oksanu, které dám slušnÄ vydÄlat, kdyÄ se ujme zvelebení babiÄÄina domu. Hladila jsem si své ÄerstvÄ tÄhotné bÄicho, které bych nerada nechala lézt po okenních rámech, a pÄedstavovala si babiÄku, jak hlásí šmouhy na oknech a Oksanu, jak je s úsmÄvem Äistí. KdyÄ ještÄ v polovinÄ prosince Äádny poukaz ani odpovÄÄ na e-mail nedorazily, zaÄala se vidina Oksany k VánocÄm zvolna rozpouštÄt. Renato, ty nejsi typ, co dává babiÄce k VánocÄm mejdlíÄko, Äíkala jsem si odhodlanÄ. Napsala jsem tedy další, ponÄkud drsnÄjší mail, v nÄmÄ jsem agenturu upozornila na to, Äe Vánoce se bl co je teda s tou Oksanou!? OpÄt bez odpovÄdi. ZaÄala jsem být nervózní. PÄedstava geniálního dárku se opouští špatnÄ. Pár dní pÄed Vánoci jsem své úsilí vzdala a smutnÄ bloumala mezi regály s mejdlíÄky. NeoblaÄilo mÄ a rozdání tÄetiny vánoÄního rozpoÄtu všudypÄítomným potÄebným, ani taška na koleÄkách, která umí v schody, a kterou jsem babiÄce pÄídila s pocitem trapného kompromisu. Trpkost ze zmaÄeného nápadu ve mnÄ ale vyplula na povrch kdykoliv jsem nÄkde zahlédla tašku na koleÄkách, a trvala aÄ do chvíle, kdy jsem nÄkdy v únoru zaslechla z televize: „…Fiktivní agentura Cizinky na úklid mÄla za cíl upozornit veÄejnost na bezprecedentní porušování lidských práv v oblasti zamÄstnávání cizincÄ…“. OkamÄitÄ se mi vybavila série mých e-mailÄ podepsaných hlaviÄkou advokátní kanceláÄe a domáhajících se Oksany a jejího smetáku. A já se tímto omlouvám OksanÄ, které pÄeju uspokojivé pracovní podmínky, a babiÄce slibuju, Äe v létÄ vymýtím Äábla mytím oken.

RENATA FÍKOVÄ